

ΑΠΟΦΑΣΗ 83 /2011

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Αλέξιο Ορτεντζάτο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αρχοντία Λάμπου, Πρωτοδίκη, Ειρήνη Σιγούρου Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Γιαννούλα Δημοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 5^η Μαΐου 2011 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ :

, κατοίκου

, ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Αθανασίου Θεοδόση.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ : 1. αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Στουρνάρη, αριθμός 39 και εκπροσωπείται νόμιμα από την πρόεδρό του Μάρθα Καραγιάννη, ηθοποιό, 2. αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σαπφούς, αριθμός 10 και εκπροσωπείται νόμιμα, 3. αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

«ΕΡΑΤΩ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Πατησίων, αριθμός 130 και εκπροσωπείται νόμιμα και 4. αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ» με το διακριτικό τίτλο GRAMMO, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, οδός Αριστοτέλους, αριθμός 65 και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίου τους δικηγόρου Χρυσοβαλάντης Κοντούλη.

Οι εφεσίβλητοι - ενάγοντες κατέθεσαν στο Ειρηνοδικείο Βαρθολομιού την από 08-07-2007 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 20/2007 αγωγή. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε κατά αντιμωλία των διαδίκων η με αριθμό 12/2009 απόφαση του ως άνω δικαστηρίου κατά την τακτική διαδικασία, κατά της οποίας παραπονείται ο εκκαλών - εναγόμενος, με τη με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 8/09-10-2009 έφεσή του, που κατέθεσε στην Γραμματέα του παραπάνω Ειρηνοδικείου.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η κρινόμενη έφεση κατά της με αριθμό 12/2009 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Βαρθολομιού που εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία κατά αντιμωλία των διαδίκων έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 495 παρ. 1 και 2, 511, 513 παρ. 1 περ. β, 518 παρ. 2 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή κατά το τυπικό της μέρος και να ερευνηθεί περαιτέρω από ουσιαστική άποψη κατά την ίδια τακτική διαδικασία.

Με την με αριθμό κατάθεσης 20/2007 αγωγή τους ενώπιον του Ειρηνοδικείου Βαρθολομιού οι ενάγοντες ιστορούσαν ότι συστήθηκαν και

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ

λειτουργούν νόμιμα για τη διαχείριση και προστασία των περιουσιακών δικαιωμάτων των ηθοποιών ο πρώτος, των μουσικών ελλήνων και ξένων ο δεύτερος, των τραγουδιστών ο τρίτος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ο τέταρτος, κατά τις διατάξεις του Ν. 2121/1993, ως οι μόνοι αντιπροσωπευτικοί Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης των ηθοποιών, των ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου, ότι ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών αυτών δικαιωμάτων έχουν αναθέσει οι ονομαστικά αναφερόμενοι ηθοποιοί, μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί της χώρας τους, τη διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, ότι από κοινού οι ενάγοντες συμφώνησαν και συνέταξαν αμοιβολόγιο ως προς τη χρήση των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων σε κάθε δωμάτιο ξενοδοχείου με την αναφερόμενη εύλογη και δίκαιη αμοιβή. Εν συνεχεία οι ανωτέρω κάλεσαν εξωδίκως το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο της Ελλάδος, στο οποίο ανήκει και ο εναγόμενος, ο οποίος είναι ιδιοκτήτης ξενοδοχείου με την επωνυμία «   », να διαπραγματευθεί για τον καθορισμό και την είσπραξη εύλογης αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους από τη χρήση των υλικών φορέων, πλην όμως οι διαπραγματεύσεις δεν απέδωσαν λόγω άρνησής του. Ο εναγόμενος έχει εγκαταστήσει τηλεοράσεις και ραδιόφωνα σε κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου του μεταδίδοντας δίχως την άδειά τους κρατικούς και ιδιωτικούς σταθμούς, χωρίς να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στους ενάγοντες οργανισμούς, ότι η εύλογη αμοιβή που δικαιούνται αυτοί ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί του συνόλου των δικαιούχων της κατηγορίας τους ανέρχεται με βάση το καθορισθέν αμοιβολόγιο στα αναφερόμενα ποσά ανάλογα με την κατηγορία στην οποία έχει ενταχθεί το ξενοδοχείο, από το οποίο ποσοστό 50% δικαιούται ο πρώτος, ποσοστό 12,5% ο δεύτερος και ο τρίτος και ποσοστό 25% ο τέταρτος, κατά την απόφαση των εναγόντων, ζητούν δε, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης αμοιβής τους που δικαιούνται να λάβουν για τα χρονικά διαστήματα : α) από 01-01-2003 έως 31-12-2003 το ποσό των 0,05 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως (18,25 ευρώ ετησίως), β) από 01-01-2004 έως 31-12-2004 το ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως (25,55 ευρώ

ετησίως), γ) από 01-01-2005 έως 31-12-2005 το ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως (25,55 ευρώ ετησίως) και δ) από 01-01-2006 έως 31-12-2006 το ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως (25,55 ευρώ ετησίως) και συνολικά με βάση τον αριθμό των δωματίων του ξενοδοχείου του 619,50 ευρώ για το έτος 2003 και 867,30 για έκαστο των ετών 2004, 2005 και 2006, πλέον Φ.Π.Α. 19%. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή ως ουσία βάσιμη, καθόρισε το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τα χρονικά διαστήματα : α) από 01-01-2003 έως και 31-12-2003 στο ποσό των 339,45 ευρώ, β) από 01-01-2004 έως και 31-12-2004 στο ποσό των 452,60 ευρώ, γ) από 01-01-2005 έως και 31-12-2005 στο ποσό των 452,60 ευρώ και δ) από 01-01-2006 έως και 31-12-2006 στο ποσό των 452,60 ευρώ και καθόρισε ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τέσσερις ενάγοντες ως εξής : στον πρώτο των εναγόντων το ποσό των 848,005 ευρώ, στους δεύτερο και τρίτο των εναγόντων το ποσό των 212,001 ευρώ σε έκαστο και στο τέταρτο των εναγόντων το ποσό των 212,001 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 19%. Κατά της απόφασης αυτής παραπονεύεται ο εναγόμενος με την κρινόμενη έφεσή του και με λόγους που ανάγονται στην εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και στην κακή εκτίμηση των αποδείξεων από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο και ζητά να γίνει δεκτή η έφεσή του, να εξαφανιστεί άλλως μεταρρυθμιστεί η εκκαλουμένη απόφαση και να καταδικαστούν οι αντίδικοί του στη δικαστική του δαπάνη.

Το άρθρο 3 του ν. 2121/1993 ορίζει στην παρ. 1 τα εξής: «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) Την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, β) Τη μετάφραση των έργων τους. γ) Τη διασκευή, την προσαρμογή ή άλλες μετατροπές των έργων τους. δ) Όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα (αντίγραφα) των έργων τους, τη διανομή τους στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής εντός της Κοινότητας αναλώνεται μόνο εάν η πρώτη πώληση ή η με οποιονδήποτε άλλο τρόπο πρώτη μεταβίβαση της κυριότητας του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων εντός της Κοινότητας πραγματοποιείται

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

A

από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεση του. ε) Την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Τα δικαιώματα αυτά δεν εφαρμόζονται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός νοούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία 92/100 του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992 (ΕΕΕΚ αριθ. L 346/61-27.11.1992). στ) Τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους. ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσης ρύθμισης, θ) Την εισαγωγή αντιτύπων των έργων τους που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής αντιτύπων στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον δημιουργό (άρθρα 2, 3 παρ. 1 και 3,4 Οδηγίας 2001/29 ΕΕΕΚ αριθ. L 167/10-22.6.2001), στη δε παρ. 2 του ίδιου άρθρου τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους».

Το κρίσιμο στην προκειμένη περίπτωση είναι το εάν η παρουσίαση ενός έργου από τους τηλεοπτικούς δέκτες οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε δωμάτια ξενοδοχείου είναι ή όχι δημόσια κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 στοιχ. η' του ν. 2121/1993, όπως η διάταξη τροποποιήθηκε με το άρθρο 81 του νόμου 3057/2002, με το οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η

Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001. Η διάταξη αυτή (του άρθρου 3 παρ. 1 στοιχ. η' του ν. 2121/1993) αποτελεί αυτούσια μεταφορά του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29/EK. Στην εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της Οδηγίας αυτής ορίζεται ότι το δικαίωμα του δημιουργού να παρουσιάζει το έργο του στο κοινό θα πρέπει να θεωρηθεί ότι καλύπτει κάθε παρουσίαση στο κοινό το οποίο δεν παρίσταται στον τόπο της παρουσίασης και θα πρέπει να καλύπτει κάθε σχετική μετάδοση ή αναμετάδοση ενός έργου στο κοινό με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής. Το ανωτέρω νομικό ζήτημα τέθηκε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) από το Ισπανικό Δικαστήριο Audiencia Privincial de Barcelona, το οποίο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 παρ. 2 της ΣυνθΕΚ, υπέβαλε προδικαστικά ερωτήματα στο ΔΕΚ, επί των οποίων εκδόθηκε η από 7 Δεκεμβρίου 2006 απόφαση αυτού (υπόθεσις C-306/05 Sociedad General de Autores y Editores de Espania (SGAE) κατά Rafael Hoteles SA). Τα τεθέντα προδικαστικά ερωτήματα ήταν τα εξής: 1) Αν συνιστά η εγκατάσταση συσκευών τηλεοράσεως στα δωμάτια ενός ξενοδοχείου, μέσω των οποίων αναμεταδίδεται καλωδιακώς το τηλεοπτικό σήμα το οποίο λαμβάνεται μέσω δορυφόρου ή μέσω επιγείου δικτύου, πράξη παρουσιάσεως στο κοινό που καλύπτεται από τη σκοπούμενη εναρμόνιση των εθνικών κανονιστικών ρυθμίσεων περί προστασίας των δικαιωμάτων του δημιουργού, την οποία προβλέπει το άρθρο 3 της οδηγίας 2001/29/EK. 2) Αν αντιβαίνει η ερμηνεία ότι το δωμάτιο ξενοδοχείου αποτελεί αμιγώς ιδιωτικό χώρο, ώστε να μη θεωρείται πλέον ως παρουσίαση στο κοινό η παρουσίαση η οποία πραγματοποιείται μέσω συσκευών τηλεοράσεως δια των οποίων αναμεταδίδεται το τηλεοπτικό σήμα το οποίο λαμβάνει προηγουμένως το ξενοδοχείο, στη διαλαμβανόμενη από την οδηγία 2001/29/EK προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού. 3) Αν είναι δυνατόν να θεωρηθεί, για τους σκοπούς της προβλεπόμενης από την οδηγία 2001/29/EK προστασίας των δικαιωμάτων του δημιουργού έναντι πράξεων παρουσιάσεως στο κοινό, ότι η παρουσίαση η οποία πραγματοποιείται μέσω συσκευής τηλεοράσεως που βρίσκεται εντός υπνοδωματίου ξενοδοχείου είναι δημόσια ως εκ του λόγου ότι

ΦΕΡΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Α

η πρόσβαση στο έργο έχει κοινό το οποίο εναλλάσσεται. Σε απάντηση των άνω προδικαστικών ερωτημάτων το ΔΕΚ έκρινε ότι: «1) Μολονότι η παροχή απλώς των υλικών εγκαταστάσεων δεν συνιστά, από μόνη της, παρουσίαση υπό την έννοια της οδηγίας 2001/29/EK, η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεοράσεως σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μεταδόσεως του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσιάσεως στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/29/EK. 2) Ο ιδιωτικός χαρακτήρας των δωματίων ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν κωλύει το να αποτελεί η πράξη παρουσιάσεως έργου που πραγματοποιείται εκεί μέσω συσκευών τηλεοράσεως πράξη παρουσιάσεως στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/29/EK». Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, περαιτέρω, διέλαβε στην αιτιολογία του (σκέψη 47 της άνω αποφάσεως) ότι αν και η παροχή απλώς των υλικών εγκαταστάσεων δεν συνιστά, καθ' εαυτή, παρουσίαση κατά την έννοια της Οδηγίας 2001/29/EK, η διανομή του σήματος μέσω των συσκευών τηλεοράσεως στους πελάτες συνιστά, ασχέτως της τεχνικής μεταδόσεως του σήματος, πράξη παρουσιάσεως κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας αυτής και περαιτέρω (σκέψη 31 της άνω αποφάσεως) ότι η έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» πρέπει να ερμηνεύεται, σε όλη την Κοινότητα, αυτοτελώς και ενιαία, αποκρούοντας την άποψη της Αυστριακής Κυβερνήσεως ότι εκάστη έννομος τάξη πρέπει να ερμηνεύει αυτοτελώς την έννοια του όρου «κοινό» στην Οδηγία 2001/29, στον οποίο αυτή παραπέμπει χωρίς να δίνει και τον ορισμό του. Δέχθηκε δε περαιτέρω (σκέψη 40 της άνω αποφάσεως) ότι η παρουσίαση ενός έργου από τους τηλεοπτικούς δέκτες οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε δωμάτια ξενοδοχείου συνιστά παρουσίαση η οποία πραγματοποιείται από οργανισμό διαφορετικό από αυτόν από τον οποίο προέρχεται και απευθύνεται προς ένα κοινό διαφορετικό από το κοινό της πρωτότυπης παρουσιάσεως του έργου, δηλαδή προς ένα νέο κοινό. Προς τούτο έλαβε υπόψη (σκέψη 41 της άνω αποφάσεως) τον Οδηγό της Συμβάσεως της Βέρνης (N. 100/1975), και δέχθηκε ότι ο δημιουργός, επιτρέποντας την ραδιοτηλεοπτική μετάδοση του

έργου του, λαμβάνει υπόψη του μόνο τους αμέσους χρήστες, ήτοι τους κατόχους συσκευών λήψεως οι οποίοι, μεμονωμένα ή στο πλαίσιο του ιδιωτικού ή οικογενειακού τους περιβάλλοντος, λαμβάνουν τις εκπομπές. Αφότου όμως η λήψη γίνεται για να μεταδοθεί στο ακροατήριο μεγαλύτερης κλίμακας, και μερικές φορές με κερδοσκοπικό σκοπό, ένα νέο τμήμα του κοινού αποκτά πρόσβαση στην ακρόαση ή τη θέαση του έργου, η δε παρουσίαση της εκπομπής μέσω μεγαφώνου ή αναλόγου μέσου παύει να αποτελεί απλή λήψη αυτής καθ' αυτής της εκπομπής, αλλά ανεξάρτητη πράξη με την οποία το εκπεμπόμενο έργο παρουσιάζεται σε ένα νέο κοινό, με συνέπεια η δημόσια αυτή λήψη να ενεργοποιεί το αποκλειστικό δικαίωμα του δημιουργού να παράσχει τη σχετική άδεια. Το ΔΕΚ (σκέψεις 38 και 42 της άνω αποφάσεως) δέχθηκε περαιτέρω ότι η πελατεία του ξενοδοχειακού συγκροτήματος η οποία εναλλάσσεται ταχέως αποτελεί νέο κοινό και η διανομή του εκπεμπόμενου έργου στην πελατεία αυτή μέσω συσκευών τηλεοράσεως «δεν αποτελεί απλώς τεχνικό μέσο για την εξασφάλιση ή τη βελτίωση της λήψεως του πρωτοτύπου της εκπομπής εντός της ζώνης καλύψεως της, αλλά αντιθέτως πραγματοποιείται στα πλαίσια της τεχνικής διαμεσολάβησης του ξενοδοχειακού συγκροτήματος, το οποίο με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς του παρεμβάλλεται για να δώσει πρόσβαση προς τα προστατευόμενα έργα στους πελάτες του, οι οποίοι, ελλείψει της παρεμβάσεως αυτής, ευρισκόμενοι εντός του ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν θα μπορούσαν, κατ' αρχήν, να έχουν από μόνοι τους πρόσβαση στα μεταδιδόμενα έργα». Το ΔΕΚ ερμήνευσε το άρθρον 3 παρ. 1 της οδηγίας 2001/29/EK, το οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο δια του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 και το άρθρο 8 της Συνθήκης του Παγκοσμίου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ) για το δικαίωμα του δημιουργού, η οποία έχει κυρωθεί από την Ελλάδα με το ν. 3184/2003. Το ΔΕΚ δέχθηκε (σκέψη 50 της άνω αποφάσεως) ότι ο ιδιωτικός ή δημόσιος χαρακτήρας του χώρου στον οποίο λαμβάνει χώρα η παρουσίαση δεν ασκεί επιρροή και (σκέψεις 51 και 54 της άνω αποφάσεως) ότι το εν λόγω δικαίωμα της παρουσιάσεως στο κοινό θα καθίστατο άνευ περιεχομένου αν δεν περιελάμβανε και τις παρουσιάσεις οι οποίες πραγματοποιούνται σε

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ιδιωτικούς χώρους, διαχωρίζοντας με τον τρόπο αυτό την «στο κοινό παρουσίαση» από την έννοια της κατοικίας κατά τη γνωστή στο Σύνταγμα (αρθρ. 9 παρ. 1) έννοια (ΕΑ 7196/2007 δημοσίευση Νόμος). Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 234 ΣυνθΕΚ, όταν ο εθνικός δικαστής διαπιστώνει ότι, για την επίλυση εκκρεμούσας ενώπιον του διαφοράς, είναι αναγκαία η επίλυση του ζητήματος της ερμηνείας διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, οφείλει να εξετάσει εάν το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει με προγενέστερη απόφαση του αποφανθεί επί του ιδίου νομικού ζητήματος. Σε καταφατική περίπτωση οφείλει, βασιζόμενος στην παρά του ΔΕΚ γενομένη ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, να επιλύσει απ' ευθείας την επίδικη διαφορά και μόνο αν δεν υφίσταται τέτοια απόφαση οφείλει να απευθυνθεί στο ΔΕΚ, εάν κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο. Σημειώνεται ότι η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 στοιχείο η' του ν. 2121/1993 αποτελεί μεταφορά στην ημεδαπή έννομη τάξη της συγκεκριμένης Οδηγίας 2001/29/ΕΚ και υφίσταται υποχρέωση όμοιας ερμηνείας κατ' άρθρο 234 της Συνθήκης ΕΚ, καθ' όσον η άνω διάταξη της Συνθήκης ΕΚ σκοπεί στην παρεμπόδιση της δημιουργίας νομολογίας των εθνικών δικαστηρίων που δεν είναι σύμφωνη προς τη νομολογία του ΔΕΚ και την ενοποίηση της νομολογίας στο άνω πεδίο (ΕΑ 7196/2007 ό.π.). Ήδη το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τη Διάταξη της 18ης Μαρτίου 2010, η οποία εκδόθηκε επί αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε ο Άρειος Πάγος με την υπ' αριθ. 161/2009 απόφαση του, στα πλαίσια παρόμοιας με την κρινόμενη υπόθεσης, μεταξύ του εφεσίβλητου Συνεταιρισμού και της εταιρίας «Δ. .... Ανώνυμη Ξενοδοχειακή Τουριστική Εταιρία» (υπόθεση C-136/2009), αποφάνθηκε ότι «ο ξενοδόχος που τοποθετεί στα δωμάτια του ξενοδοχείου συσκευές τηλεοράσεως και τις συνδέει με την κεντρική κεραία του ξενοδοχείου, προβαίνει, εξ αυτού του γεγονότος και μόνο, σε παρουσίαση έργου στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας».

Από την επανεκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων

που εξετάστηκαν ενόρκως, της καταθέσεως του εναγομένου που εξετάστηκε ανωμοτί κατά την προφορική συζήτηση της ένδικης αγωγής στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτόριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά συνεδρίασης και από όλα τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : οι ενάγοντες, οι οποίοι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του ν. 2121/1993 και συγκεκριμένα ο πρώτος από των εναγόντων για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές – ερμηνευτές και ο τέταρτος για τις δισκογραφικές εταιρίες – παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Ο εναγόμενος διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην περιοχή του

με τον διακριτικό τίτλο «   »,

ανήκει στην κατηγορία των δύο αστέρων και διαθέτει 31 δωμάτια όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη εκτύπωση από τη διαφήμιση του ξενοδοχείου στο internet. Στα ως άνω δωμάτια του ξενοδοχείου είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και έτσι παρέχεται στους πελάτες του η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι εφεσίβλητοι οργανισμοί μεταδίδονται καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2003, 2004, 2005 και 2006 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτου και λαμβάνοντας υπόψη και τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα έτη αυτά στην ελληνική επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευομένων από του ενάγοντες έργων ήταν ευρεία, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Ο εναγόμενος που έχει τοποθετήσει στα δωμάτια του ξενοδοχείου του συσκευές τηλεόρασης, δια των οποίων εκτελούνται δημόσια οπτικοακουστικά έργα, μέρος δε των έργων αυτών ανήκει και στο ρεπερτόριο των δικαιούχων μελών

ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

A

των εναγόντων. Η διανομή σήματος από το ξενοδοχείο του εναγομένου μέσω των συσκευών τηλεόρασεως στους πελάτες του, ασχέτως της τεχνητής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσίασης στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29/EK. Το ξενοδοχείο του εναγομένου είναι ο παράγοντας που παρεμβάλλεται, με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς του, με τον αποκλειστικό σκοπό να δώσει στους πελάτες του πρόσβαση στα προστατευόμενα έργα. Χωρίς την τεχνική αυτή παρέμβαση οι συγκεκριμένοι πελάτες, ευρισκόμενοι εντός της ζώνης κάλυψης των τηλεοπτικών σταθμών, δεν θα μπορούσαν κατ' αρχή να έχουν πρόσβαση στα αναμεταδιδόμενα οπτικοακουστικά προγράμματα των μελών των εναγόντων. Πρόκειται λοιπόν για δημόσια εκτέλεση, αφού σε αυτή περιλαμβάνεται και η μετάδοση των τηλεοπτικών προγραμμάτων σε δωμάτια ξενοδοχείου από συσκευές τηλεόρασεως οι οποίες είναι τοποθετημένες στους χώρους αυτούς από την ξενοδοχειακή επιχείρηση, η εκ μέρους της οποίας διάθεση των τηλεοπτικών συσκευών στα δωμάτια του ξενοδοχείου δημιουργεί τις προϋποθέσεις της δημόσιας εκτέλεσης και καθιστά τις εν λόγω μεταδόσεις προσιτές σε ένα νέο κοινό. Εξάλλου, η προσφορά της ανωτέρω υπηρεσίας επηρεάζει την ποιοτική κατάσταση του ξενοδοχείου και επομένως αυξάνει την τιμή των δωματίων. Ενόψει αυτών, οι ισχυρισμοί του εναγομένου ότι α) δεν πρόκειται για δημόσια εκτέλεση και β) τα δωμάτια του ξενοδοχείου αποτελούν ιδιωτικούς και όχι δημόσιους χώρους, πρέπει να απορριφθούν, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στις σχετικές νομικές σκέψεις της παρούσας, δεδομένου ότι ο ξενοδόχος όταν τοποθετεί στα δωμάτια του ξενοδοχείου συσκευές τηλεόρασης και τις συνδέει με κεντρική κεραία προβαίνει σε παρουσίαση έργου στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29/EK, ενώ ο ιδιωτικός ή δημόσιος χαρακτήρα του χώρου στον οποίο λαμβάνει χώρα η παρουσίαση δεν ασκεί επιρροή. Ο εναγόμενος κατά τα έτη 2003, 2004, 2005 και 2006, κατά τα οποία λειτούργησε συνεχώς μέσω των δεκτών τηλεόρασεως που βρίσκονταν στα δωμάτια του ξενοδοχείου του, μετέδωσε στους πελάτες του δημόσια τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και των ιδιωτικών σταθμών που μεταδίδονται στην Ελληνική Επικράτεια. Για τις ως άνω μεταδόσεις ο ανωτέρω θα έπρεπε να είχε λάβει

προηγούμενως έγγραφη άδεια, κατ' άρθρο 14 του ν. 2121/1993, από τους ενάγοντες και να καταβάλει σ' αυτούς το κατ' άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993 προβλεπόμενο οικονομικό αντάλλαγμα, αυτός όμως προσέβαλε τα πνευματικά δικαιώματα τους και δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση του αυτή. Συνεπώς κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993 υποχρεούται ο ανωτέρω να καταβάλει στους ενάγοντες την αποζημίωση η οποία συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης την οποία αυτός πραγματοποίησε χωρίς την άδεια τους. Κατά το αμοιβολόγιο το οποίο οι ανωτέρω κατ' άρθρο 56 παρ. 3 εδ. ε του ν. 2121/1993 έχουν καταρτίσει και γνωστοποιήσει προς το κοινό με δημοσιεύσεις αυτού την 24-04-2003 στις εφημερίδες «Ναυτεμπορική», «Ριζοσπάστης» και «Αυγή», η απαιτούμενη ημερήσια αμοιβή ανά δωμάτιο με συσκευή τηλεοράσεως προκειμένου περί ξενοδοχείων πρώτης κατηγορίας (2 αστέρων), όπως αυτό του εναγομένου, ανέρχεται στο ποσό των 0,05 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως για το έτος 2003 και στο ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως για τα έτη 2004, 2005 και 2006, ενώ για τις λοιπές κατηγορίες ξενοδοχείων αυτή ήταν κατ' ανάλογο μέτρο αυξημένη ή μειωμένη. Σε αυτή τη βάση επιχειρήθηκε συνολικές, για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, διαπραγματεύσεις μεταξύ των εναγόντων και του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου, οι οποίες όμως απέβησαν άκαρπες, ο δε εναγόμενος αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερθείσα υποχρέωσή του. Υφισταμένης, επομένως, διαφωνίας μεταξύ του χρήστη και των εναγόντων οργανισμών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους αναδεικνύεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, η εξουσία του Δικαστηρίου να καθορίσει οριστικά το ύψος της. Η εύλογη αμοιβή προσδιορίζεται από το Δικαστήριο σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσεως στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δικαιωμάτων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητας του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (εάν δηλαδή πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από άποψη χρόνου, ενδιαφερόντων και

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

κατανόησης της ελληνικής γλώσσας) παρακολουθήσεως ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσεως, από τους πελάτες τους, έργων προστατευομένων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου ή άλλου δικαστηρίου για ξενοδοχεία ανάλογης κατηγορίας και θέσεως. Με βάση τα ανωτέρω κριτήρια στην προκειμένη περίπτωση η εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί : α) για το χρονικό διάστημα από 01-01-2003 έως 31-12-2003 στο ποσό των 0,03 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι 10,95 ευρώ (0,03 x 365 ημέρες) ανά δωμάτιο ετησίως και συνολικά στο ποσό των 339,45 ευρώ (10,95 x 31 δωμάτια) για το έτος 2003, β) για το χρονικό διάστημα από 01-01-2004 έως 31-12-2004, στο ποσό των 0,04 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι 14,56 ευρώ (0,04 x 364 ημέρες) ανά δωμάτιο ετησίως και συνολικά στο ποσό των 451,36 ευρώ (14,56 x 31 δωμάτια) για το έτος 2004, γ) για το χρονικό διάστημα από 01-01-2005 έως 31-12-2005, στο ποσό των 0,04 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι 14,60 ευρώ (0,04 x 365 ημέρες) ανά δωμάτιο ετησίως και συνολικά στο ποσό των 452,60 ευρώ (14,60 x 31 δωμάτια) για το έτος 2005 και δ) για το χρονικό διάστημα από 01-01-2006 έως 31-12-2006, στο ποσό των 0,04 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι 14,60 ευρώ (0,04 x 365 ημέρες) ανά δωμάτιο ετησίως και συνολικά στο ποσό των 452,60 ευρώ (14,60 x 31 δωμάτια) για το έτος 2006. Επομένως οι ενάγοντες δικαιούνται αμοιβής ίσης με το ποσό των 1.691,01 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 19%. Η κατανομή του παραπάνω ποσού μεταξύ των ηθοποιών, παραγωγών, μουσικών και τραγουδιστών πρέπει να γίνει κατά τη μεταξύ τους σχετική συμφωνία, ήτοι κατά ποσοστό 50% για τον πρώτο των εναγόντων, που αντιστοιχεί σε 848,005 ευρώ, κατά ποσοστό 12,5% για το δεύτερο των εναγόντων, που

αντιστοιχεί σε 212,001 ευρώ, κατά ποσοστό 12,5% για τον τρίτο των εναγόντων, που αντιστοιχεί σε 212,001 ευρώ και κατά ποσοστό 25% για τον τέταρτο των εναγόντων, που αντιστοιχεί σε 424,002 ευρώ. Ενόψει τούτων, αφού τα αυτά διέλαβε στην εκκαλουμένη απόφαση και το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή των εναγόντων – εφεσιβλήτων, δεν έσφαλε στην εφαρμογή του νόμου και ορθώς τις αποδείξεις εξετίμησε, όλα δε τα αντιθέτως υποστηριζόμενα με τους λόγους της εφέσεως κρίνονται αβάσιμα και απορριπτέα. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη έφεση ως κατ' ουσίαν αβάσιμη. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν, επειδή η ερμηνεία των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 Κ.Πολ.Δ.).

ΠΕΡΙΛΗΨΗ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση κατά το τυπικό της μέρος.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την έφεση ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στην Αμαλιάδα στις 13 Ιουλίου 2011 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας, στις 19 Ιουλίου 2011, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση με την παρουσία της Γραμματέως, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

